

2. Αντιθέτως προς την εκτίμηση του Πρωτοδικείου, το ΓΕΕΑ δεν εξέτασε δεόντως τα προσκομισθέντα στοιχεία όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα που αποκτήθηκε σε κάθε κράτος μέλος ξεχωριστά, καθόσον αυτό αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 3, του ΚΚΣ που απαιτεί διακριτικό χαρακτήρα αποκτούμενο με τη χρήση στο σύνολο της Κοινότητας. Το ΓΕΕΑ όφειλε — αντί να εξετάσει σε πόσα κράτη μέλη αποκτήθηκε διακριτικός χαρακτήρας — να εξετάσει τα προσκομισθέντα στοιχεία στο σύνολό τους και να κρίνει αν αυτά αποδεικνύουν διαρκή χρήση σε μια επαρκώς ευρεία γεωγραφική ζώνη και για μια επαρκώς μακρά χρονική περίοδο πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 11 της 14ης Ιανουαρίου 1994, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2007 το Βασίλειο της Σουηδίας κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04: Association de la presse internationale ASBL (API) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και S. Johansson)

Λοιποί διάδικοι κατ' αναίρεση: Association de la presse internationale ASBL (API) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Το ανααιρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της απόφασης του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04,
- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Νοεμβρίου 2003, σύμφωνα με τα αιτήματα της API ενώπιον του Πρωτοδικείου, τούτο δε και όσον αφορά την άρνηση παροχής προσβάσεως στα υπομνήματα της Επιτροπής στις υποθέσεις T-209/01, Honeywell κατά Επιτροπής, και C-203/03, Επιτροπή κατά Αυστρίας, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με την ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση, το Πρωτοδικείο παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο, διότι δεν έκρινε την απόφαση της Επιτροπής άκυρη στο σύνολό της.

2. Το Πρωτοδικείο, αφενός μεν, διαπίστωσε ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (¹), τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να εξετάζουν αν η γνωστοποίηση μπορεί να προσβάλει ειδικά και συγκεκριμένα το συμφέρον που προστατεύεται από μια εξαίρεση. Μόνον αν τούτο συμβαίνει μπορεί η εξαίρεση να στηρίξει την άρνηση γνωστοποίησης του περιεχομένου ενός εγγράφου. Η εξέταση αυτή πρέπει να πραγματοποιείται για κάθε κατ' ιδίαν έγγραφο. Το ανααιρεσίον συντάσσεται με την κρίση αυτή.

3. Αφετέρου δε, το Πρωτοδικείο κατέληξε ωστόσο ότι η Επιτροπή στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν ήταν υποχρεωμένη να προβεί στην εξέταση αυτή, λόγω του ότι υπάρχει γενική επιταγή περί τηρήσεως του απορρήτου των υπομνημάτων σε εκκρεμείς υποθέσεις μέχρι την περάτωση της προφορικής διαδικασίας επί της υποθέσεως. Αυτή η γενική επιταγή περί τηρήσεως του απορρήτου βασίζεται εν μέρει στο δικαίωμα δίκαιης δίκης ενώπιον αμερόληπτου δικαστηρίου και εν μέρει στο ότι Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να υπερασπίσει τα συμφέροντά της, ως διάδικος της υποθέσεως. Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση αρνούμενη την πρόσβαση στα υπομνήματα.

4. Κατά την άποψη του ανααιρεσιόντος, η τελευταία αυτή διαπίστωση δεν συμβιβάζεται με την υποχρέωση εξετάσεως του ζητήματος της γνωστοποίησης με γνώμονα το περιεχόμενο του συγκεκριμένου εγγράφου. Συνεπώς, με την απόφασή του το Πρωτοδικείο παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο.

(¹) ΕΕ L 145, σ. 43.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-535/07)

(2008/C 51/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Sauer και D. Recchia)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (¹), και από το